

РЕШЕНИЕ

№ 492

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 19.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4456** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 226 АПК, след отмяна Решение №7070 от 24.11.2022г. по адм. дело №8209/2022 г. на Административен съд-София-град с решение от 03.05.2023г. на ВАС по адм. дело №346/23г. Образувано е по жалба на Г. А. Т. срещу Заповед № 513з – 6798 от 11.08.2022 г. от директор на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение”. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Според жалбоподателя заповедта е издадена при допуснати нарушения на административно-производствените правила, при нарушения на материално-правни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се още, че са допуснати нарушения при събирането на доказателства в дисциплинарното производство, както и нарушения при оценката на доказателствата от страна на административния орган. Моли заповедта да бъде отменена и бъдат присъдени разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, не се явява. Представява се от адв. А. И., които поддържа жалбата. Представя удостоверение от СГП и списък по чл. 80 ГПК. Депозира писмени бележки по съществуването на спора.

Ответникът – директор на Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява. Представява се от юрисконсулт И., която моли жалбата срещу заповедта да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско

възнаграждение.Представя писмени бележки по съществуто на спора.

АССГ,след като се запозна с доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства,намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 513з-5429/01.07.2019г.на директора на СДВР Г. А. Т. е бил преназначен на длъжност младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“СДВР.Съгласно месечен график № 4332р-8394/11.02.2022 г. на 20.01.2022г. младши автокотрольорите Г. П. и Г. Т. са били назначени в наряд,като/П./ М-14 на АМ-С. за времето от 07:00ч. до 19:00ч.Нарядът е обслужвал територията на 09 РУ-СДВР,с граници:от пътен възел [улица]по „Околовръстен път“, [улица](път Е 80) до границата с ОД на МВР С.,АМ Л. до границата с ОДМВР П..Жалбоподателят Т. и св. П. са изпълнявали задълженията си на същата дата със служебен автомобил марка „К. С.“, [рег.номер на МПС] , зачислен на отдел „Пътна полиция“ при СДВР.На 20.01.2022 г. в 14:18 ч., чрез телефон 112 в ООДЦ–СДВР е получен сигнал от лице,което е пожелало анонимност.То е съобщило, че на 20.01.2022г. в 13:30 ч. на [улица]срещу „Метро – 2”, след бензиностанция „Петрол”, в посока [населено място], е било спряно от полицейски служители. Подателят на сигнала е бил уведомен от полицейски служители, че ще му бъде съставен АУАН, при което той им дал 20 (двадесет) лева и бил освободен без да е санкциониран.За случая в 14:38 ч. е уведомен дежурен следовател С. Д. и служители на 01 сектор на отдел „Пътна полиция” при СДВР (ОПП – СДВР). Извършена е проверка на всички автопатрули с Г. устройство за периода от 13:00ч. до 14:30 ч. на 20.01.2022г., като в посочения район и време е локализиран служебен автомобил на МВР,марка „К.” с ДК [рег.номер на МПС] , който е зачислен на ОПП – СДВР.Около 15:26ч. на мястото пристигнали инспектори И. Л. и Р. А..Установени били Г. Т. и Г. П. – автоконтрольори в ОПП – СДВР.Те били поканени да дадат писмени сведения на място.По време на проверката под автомобила / [рег.номер на МПС] /инсп. Л. забелязал банкнота от 10 (десет) лева, сгъната многократно, а след нея банкнота от 100 (сто) лева и една банкнота от 20 (двадесет) лева. Инспектор Л. установил, че до задната лява гума има черна кутийка с гъбичка за почистване на обувки.Горната част на кутийката била пълна с банкноти.Служителите П. и Т. отrekli парите да са техни.Около 15:14 ч. на място пристигнал товарен автомобил [рег.номер на МПС] ,чийто водач В. Т. Ц. заявил, че по-рано през деня е загубил кутийка за обувки,в която имал около 350 – 400 лева.В хода на административното производство е приобщено сведение №513000–18531 от 25.03.2022г. от А. Х. Кочанли.Той заявява, че на 20.01.2022 г. е пътувал от К. за С.. Около 13:30 ч. е спрял на пътя срещу магазин „Метро – 2”, след светофара на Б..Управлявал товарен автомобил – влекач без ремарке, с регистрационен номер А 5508 НА. Автомобилът бил собственост на фирмата „Н. – 5” с управител С. Д..По сведение на А. Кочанли висок около 185 – 190 см. полицейски служител му поискал подкуп,като Кочанли дал банкнота от 50 лева.Служителят му върнал 20 лева, като обяснил, че няма 10 лева.След полицейската проверката Кочанли се обадил на телефон 112,като съобщил за извършената му проверка и поискан подкуп.

Със заповед № 513з – 703 от 27.01.2022 г. на директора на СДВР е образувано

дисциплинарното производство срещу Г. А. Т. за това, че с действията си на 20.01.2022г. е нарушил разписаните в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 8121з – 348 от 25.07.2014 г. Със Заповед № 513 – 1060 от 09.02.2022г. е изменен съставът на комисията. Със Заповед № 513з – 3645 от 03.05.2022 г. към състава на комисията е добавен нов член, с оглед фактичката и правна сложност на дисциплинарното производство. Със заповед № 513з – 4430 от 26.05.2022 г. срокът за разследване по дисциплинарното производство е удължен. Жалбоподателят Г. А. Т. е бил запознат с обобщена справка за извършена проверка по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР №513р– 47158/2022г. по воденото срещу него дисциплинарно производство. Срещу обобщената справка е подадено възражение (л.83 от делото) от страна на жалбоподателя. Приобщена е кадрова справка за професионалния стаж и заеманите длъжности, награди и наказания в МВР на Г. А. Т. (л. 181–183). Със заповед №513з-6798 от 11.08.2022 г. на Г. А. Т. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ от директора на СДВР.

В хода на дисциплинарното производство са приобщени материали от образувано ДП №26/2022г. по описа на Следствен отдел към СГП, пр. пр. 425/2022г. по описа на Софийска градска прокуратура. От протокол №103 за извършена съдебно-дактилоскопна експертиза е видно, че обект на експертизата е черна овална пластмасова кутийка, поставена в хартиен плик с картон. В заключението е посочено, че: „върху черна овална пластмасова кутийка, поставена в хартиен плик се е проявила пръстова дактилоскопна следа“. Тази дактилоскопна следа не е оставена от пръстите на лявата и дясната ръка на лицето В. Т. Ц. Както и разпит на свидетели по делото включително на заявителя на сигнала срещу полицейските служители А. Кочанли. В хода на съдебното производство е разпитан като свидетел Г. П., който е бил член на екипа на жалбоподателя на дата 20.01.2022г. същият твърди, че на тази дата не е чул и видял жалбоподателят да е искал, респективно да е получавал подкуп. В о.с.з. проведено на 19.12.2023г. процесуалният представител на жалбоподателят е представил удостоверение от СГП, че срещу жалбоподателят Г. Т. към 07.11.2023г. няма обвинения по неприключили наказателни производства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Директорът на СДВР. Съгласно чл. 204, т. 3 ЗМВР заповедите за налагане на дисциплинарни наказания се издават от ръководителите на структурите по чл. 37 за всички наказанията по чл. 197, за служители на младши изпълнителни длъжности (сред които е младши автоконтрольор). В този смисъл обжалваната заповед не е нищожна, а е издадена от орган в неговата материална (предметна) и териториална компетентност.

По отношение изискването за спазване на срок и установената форма съдът

констатира следното:

Спазен е срокът по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, съгласно който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му, който по-къс срок тече във втория и за който съдът следи служебно по аргумент на чл. 168, ал. 1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 207, ал. 12 дисциплинарно разследващият орган приключва дисциплинарното производство в определения му срок, като изготвя становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. Срокът е изтичал на 14.08.2022 г., а заповедта е издадена на 11.08.2022 г.

Заповедта е издадена в предписаната в [чл. 210 ЗМВР](#) писмена форма, съдържаща всички изброени реквизити - извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В оспорваната заповед е прието, че служителят младши автоконтрольор Г. Т. на 20.01.2022г. около 13:00 ч. на [улица], срещу „Метро 2“, след бензиностанция „Петрол“ в посока [населено място], при проверка на т.а. „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] с водач А. Кочанли е поискал и приел от същия облага в размер на 30 лева, за да не издаде акт за установяване на административно нарушение.

Заповедта е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения поради следното:

Съобразно разпоредбата на чл. 35 от АПК, административният орган следва преди издаване на акта да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая. ДНО не е изпълнил задължението си по чл. 206, ал. 4 от ЗМВР, т.к. освен да събере, също следва да оцени всички доказателства по преписката, включително свързаните с обясненията и възраженията на разследвания служител, както и приложените експертни справки, което е довело до издаване на акт при неизяснени фактически обстоятелства.

Първо видно от приложената по делото експертната справка на файл с наименование „0893762700_14,00“, е записан разговор от телефонен номер ползван от А. Кочанли на 20.01.2022г. и оператор на 112, при която се установява следното: Мъжки глас - А. спряха ме тука на С.. Мъжки глас - /оператор 112/ - Така. Мъжки глас - И почнаха да се заяждат и искаха да ми пишат акт тука за дадени неща. Които нямат право да искат да не ги казвам защото ще се. Да не се разпространи нали. Мъжки глас - /оператор 112/ - Е добре и в момента какво е. Пари ли са искали да ви взимат. Какво. Мъжки глас - Предложих им пари и те веднага ги взеха. Мъжки глас - /оператор 112/ - А вие сте им предложили пари. Мъжки глас - Аз просто е така искаха да ги пробвам и те веднага ги взеха разбираш ли. Мъжки глас - /оператор 112/ - Каква сума са взели. Мъжки глас - А. сумата пак да ви казвам не е хубаво защото не се знае какво ще става що ще става.“

В хода на образуваното дисциплинарно производство А. Кочанли твърди, че полицейският служител му е казал да му даде почерпка/л.180/, без да твърди, че му са искани пари и конкретна сума, а същия сам се досетил. Твърди, също че дал на полицейският служител банкнота от 50 лв. които впоследствие му върнал 20 лв. В протокола за разпит по образуваното досъдебно производство /л.301/, вече в качеството му на свидетел, същия твърди, че полицаят му казал да почерпи, но не си спомня точните му думи. Твърди също: „Веднага обаче се сетих, че става дума за пари и попитах колко пари да дам. Тогава бръкнах в джоба си и извадих едно цяло 50 лв. и той ми каза „Ей ти ще ме побъркаш“. Реакцията му беше такава защото трябваше да ми върне 30 лв. ресто.“ В последствие полицаят му върнал 20 лв. След което документите му били върнати и си тръгнал без да бъде санкциониран.

В хода на дисциплинарното производство са приобщени, като доказателства записите на камерите с които е бил оборудван автомобила с рег. [рег. номер на МПС] с които на 20.01.2022г. Г. П. и Г. Т. са изпълнявали задълженията си за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. От приложената по делото експертна справка индикациите от камера „Сателит 02“ в „12:55:54“ и според индикациите от предната камера „С.“ на служебния автомобил в „12:56:57“, се установява, че полицейски служител от екипа, спира влекач, бял на цвят, наподобяващ по външни белези на марка „D.“, модел „XF 460“, без прикачено ремарке. Служителя се насочва към влекача и преминава от страната на водача, след което излиза от обсега и действията му не може да бъдат конкретизирани. В „12:58:11“ служителя влиза в кадър и се оттегля от влекача в посока на патрулния автомобил, носейки светъл обект, който не може да бъде конкретизиран. Според индикациите от камера „Сателит 03“ в „12:58:28“ водача на влекача влиза в обсега, след което се насочва и застава до униформения автомобил и служителите. В „12:59:06“ единият служител влиза в автомобила, а другият служител и водача изчакват в страни. В „13:00:48“ служителя се доближава до автомобила, след което с водача се насочват към влекача. В дясната ръка водача държи светъл обект, който не може да бъде конкретизиран. Служителя и водача излизат от обсега на заснемащото устройство, /сн. от № 70 до сн. № 85/ Според индикациите от камера „Сателит 03“ в „13:01:44“ служителя влиза в обсега заставайки с лице срещу кабината на влекача. Престоява, видимата лява ръка е напред, но действията не може да бъдат конкретизирани, след което се оттегля и излиза от обсега. В „13:02:26“ служителя е в обсега, оттегля се откъм кабината на влекача, отдалечава се, а влекача потегля. От приложените записи не се установява някои от полицейските служители в екипа да е получавал или предавал парични суми на водача на автомобила по време на полицейската проверка, така както се твърди в сведението по делото и протокола за разпит.

Съдът констатира, че в хода на дисциплинарното производство са били събрани противоречиви доказателства. От една страна това са звукозаписите от обаждането на тел. 112, обясненията и свидетелските показания, дадени от А. Кочанли. От друга страна обясненията на Г. Т., записите от камерите на автомобила с които двамата полицейски служители са изпълнявали задълженията си на 20.01.2022г, както свидетелските показания на другият член на екипа П.. В обжалваната заповед не става ясно на база на коя група доказателства, директорът на СДВР е изградил фактическите си изводи и на какво се базират правните му такива за деянието, вменено на Г.Т.

дисциплинарно нарушение.Съдът констатира,че извън вниманието на дисциплинарно-разследващият и дисциплинарно-наказващият органи е останало обстоятелството,на кой точно от служителите е дадена процесната сума и какъв е бил размерът на същата.Първоначално дисциплинарно производство е образувано и водено против двамата служители,членове на екипа-Г. Т. и Г. П.,като същото време не са извършени процесуални действия с които да се установи всеки един от полицейските служители какво поведение е имал с оглед твърденията на А.Кочанли и приложените по делото записи от камерите на служебният автомобил.От посочената по горе експертна справка/разговор с оператор на 112/,се установява безспорно,че А.Кочанли лично,по собствена инициатива,е предложил и дал 20 лв. на двамата полицаи.В показанията му като свидетел на 18.02.2022г.(п. 300 и сл.) и в писмените обяснения, които той дава в хода на дисциплинарното производство с рег. № 513000-18531/25.03.2022г.,водача на автомобила описва станалото по различен начин което не кореспондира с първоначално заявеното от него на тел.112.Противоречията не са изяснени в хода на дисциплинарното производство от Д..В заповедта е посочено, че:„Т., на 20.01.2022 г. в около 13,00 ч. на [улица]... при извършване на проверка на А. Кочанли ... поискал и приел облага в размер на 30 лв. за да не издаде акт за установяване на административно нарушение на водача на автомобила".В тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по т. д. №4/2007 г., което по силата на чл.130 ал.2 от ЗСВ е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове, е прието,че нарушенията на служебната дисциплина са обединени в две групи, като в първата група попадат виновно неизпълнение на служебни задължения, чийто източник са разпоредбите на ЗМВР,издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и на началници на служби.В тази връзка при упражняване на правомощията си в дисциплинарното производство наказващият орган е длъжен да дава точна правна квалификация на нарушенията на служебни задължения, свързани със заеманата длъжност и регламентирани по описания начин.Когато е извършено **действие или бездействие** във връзка със служебни задължения, нарушени са конкретни правила, които очертават съдържанието на служебното правоотношение, следва да се налагат наказания на онези основания,в чийто фактически състав са включени нарушенията на служебните задължения.В случая, жалбоподателят е санкциониран именно за нарушение на **служебни задължения по неизпълнение** на конкретни законови разпоредби/л.26/ и предприети действия.На /л.20/ по делото е посочено ,че Т. е приел облагата за да не издаде акт за установяване на административно нарушение на водач на камион марка Д. с рег. [рег.номер на МПС] .Липсват по делото доказателства,че управляваният от А.Кочанли товарен автомобил на 20.01.2022г./когато е била извършена проверката от полицейските служители/да е бил технически неизправен или не е бил оборудван съгласно изискванията на ЗДВп.,както и водача да е извършил някакво нарушение,което съответно би довело до санкционирането му.В тази връзка Д. не е извършил никакви действия по установяване на изправността на

автомобила управляван от А.Кочанли към датата 20.01.2022г./с оглед първоначалните данни/и дали действително водача на автомобила е бил извършил нарушение,което не е било констатирано от Г.Т. с оглед задълженията му по ЗДвП.ДНО не е изпълнил задължението си за установяване на всички относими факти и подходил формално. Не са установени по ясен и недвусмислен начин фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението извършено от Т. по неизпълнение на служебните си задължения,поради което същото не може да се приеме за безспорно установено,че същият е бездействал с користна цел.Съдът формира извод, че не се доказва обективният елемент на дисциплинарното нарушение-„неизпълнение на служебни задължения“,което е вменено на жалбоподателя с оспорената заповед.Не се доказва и субективният елемент на деянието, а именно виновно поведение с користна цел. С оглед доказателствата съдът обосновава също извод за недоказаност на съставомерността на вмененото на Т. бездействие по неизпълнение на служебните си задължение обвързано с корупционно поведение/подробно посочено по-горе в решението./В хода на производството не се доказва също,че с действия си жалбоподателят е нарушил разпоредби на Е. кодекс за поведение на държавните служители в МВР: Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение",са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.Безспорно се изисква поведение на служителя, с което да пази доброто име на институцията, да изпълнява задачите си при спазване на Конституцията на Република България, международните актове, по които Република България е страна, както и законите и подзаконовите нормативни актове. Стриктното спазване на закона е гаранция за обществения ред.В заповедта е посочено,че с действията си жалбоподателят е уронил авторитета и престижа на службата/л.27/. В Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. по т. д. № 4/2007 г. на ВАС е посочено, че "деяние, уронващо престижа на службата е това, което следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверието от страна на обществото в полицейската институция". Под "Престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на конкретната институция пред обществото,като се има предвид конкретната задача, за която е създадена институцията,в случая да осъществява контрол по ЗДвП.Неспазването на тези правила има за последица намаляване или загуба на доверие в институцията, липса на обществена подкрепа.Поведението на служителя следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в институцията.Безспорно не е задължително тези действия да са станали или да е възможно да станат достояние на други лица.В заповедта е посочено,че действията жалбоподателят са станали достояние на обществеността – налице са публикации в новинарски сайтове за досъдебно производство за задържани в [населено място],двама служители от отдел „Пътна полиция“ - СДВР на 20.01.2022г. на [улица]срещу магазин „Метро 2“ във връзка с данни за съпричастност към извършено престъпление по чл. 301 от НК ,което се отразява негативно върху

авторитета на всички служители от МВР. Настоящият състав следва да отбележи, че отразеното в медиите е в следствие на съобщение на МВР, че срещу жалбоподателят е образувано досъдебно производство във връзка с данни за осъществен от него състав на престъпление от общ характер. В случая е била нарушена презумпцията за невиновност в рамките на дисциплинарното производство (чл. 6§2) на Конвенцията за защита правата на човека и основни свободи (КЗПЧОС). Препоръката на Съвета на Европа призовава държавите членки да гарантират, че съдебните органи и полицията предоставят на медиите само точна информация или информация, която се основава на факти или разумни предположения. За да се гарантира, че презумпцията за невиновност се зачита, полицията и съдебните органи трябва да съобщават факти, подкрепени с доказателства, и ясно да посочват, когато дадено изявление се основава на предположения. Видно от представеното удостоверение от СГП срещу жалбоподателят Г. Т. към 07.11.2023г. няма обвинения по неприключили наказателни производства.

Предвид изложеното, съдът намира, че заповедта е издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила – чл. 35 и чл. 36 АПК, и при неизяснени безспорно факти и обстоятелства, поради което следва да бъде отменена.

На основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право да му се заплатят направените разноски по делото. Съобразно чл. 226, ал. 3 от АПК, първоинстанционният съд, който повторно разглежда дело, върнато от касационната инстанция, се произнася и по разноските за водене на делото във ВАС. По съществото съдът съобрази следното: По административно дело №346/2023год. на ВАС, видно от протоколите на проведеното о.с.з. се претендират разноски от адв. И. в размер на 1570 лв. По настоящото дело се претендират разноски в размер на 1500 лв. Поради което при определяне на разноските по делото съдът следва да се съобрази от представените доказателства по делото и искания на страните. От страна на ответника се прави възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение, което съдът, в настоящия му състав, намира за основателно. Безспорно, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по - нисък размер на разноските, но в размер не по - малко от минимално определения размер. Нормата на чл. 78 ал. 5 от ГПК, приложима във връзка с чл. 144 от АПК, въвежда две кумулативно свързани предпоставки, а именно: адвокатското възнаграждение да е прекомерно/съобразно фактическата и правна сложност на спора/ и насрещната страна да е направила искане за прекомерност на претендираните разноски. Размерът следва да е справедлив, обоснован и съобразен с действителната правна и фактическа сложност на делото, както и да не бъде по - нисък от предвидения минимален такъв, определен в Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/случая чл. 8 ал. 2 т. 3-750 лв./ В тази връзка съдът намира, че несъмнено делото не е нито с голяма фактическа, нито с голяма

правна сложност.Предвид това, настоящият съдебен състав намира,че следва да уважи като основателно възражението на ответника за прекомерност на договореното възнаграждение за адвокат в размер на 1500,00лв.,като го намали до размер на 750лв. на съдебна инстанция.Така общо дължимите от ответника разноси, за които следва да бъде осъден в настоящото производство,възлизат общо на 1580,00/хиляда петстотин и осемдесет лева/,които включват държавна такса за завеждане на делото в размер на 10 лв. и 70 лв.държавна такса пред ВАС.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от [АПК](#),Административен съд София–град,34-ти състав I –отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 513з – 6798 от 11.08.2022г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя Г. А. Т., ЕГН [ЕГН],заемащ длъжността младши автоконтрольор при сектор „ПП“ при СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. А. Т.,[ЕГН],от [населено място] разноси по адм. дело № 4456/2023г.на АССГ в размер 1580,00/хиляда петстотин и осемдесет лева/лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: